

**A PEU
DE CARRER**CATALINA
Gayà

JOAN PUIG

►► Una jove llegeix un 'e-book' en una estació del metro dissabte passat.

Moure's i llegir un 'e-book'

És dijous a la tarda. Al metro, línia verda, una dona llegeix un llibre que porta el codi de barres d'una biblioteca. És un clàssic; **William Shakespeare**; *Cuento de invierno*. Els que estan al costat, una senyora que intenta no mullar amb un paraigua XXL els que estan atapeïts i un jove, miren el llibre de reüll, en aquell instant encara no perdut de tafanejar en la lletra impresa, en el paper aliè.

Ningú porta un diari a la mà. En una altra línia de metro i al tren, hi ha una capçalera que reparteix exemplars gratuïts. A la línia verda, la dels estudiants i la dels que encara van al cine i on els ambulants venen bolis i llibretes, les notícies, si es llegeixen, són en bits. Del transport públic, els diaris gratuïts van desaparèixer sense fer soroll. Un matí ja no hi eren.

Hi ha qui llegeix al mòbil no se sap què i hi ha tres dones, de 20, 30 i tants i 60 i llargs anys, que estan immerses en els seus llibres electrònics. No se sap què llegeixen perquè, amb l'*e-book*, la portada desapareix. És una lectura en gris, privada i individual, sense punts de llibre.

La de 20 i tants llegeix el que en el món digital es coneix com una lec-

tura *indie*, llibres d'editorials petites que publiquen autors que no entren, per moltes raons, en el circuit de paper o llibres autoeditats que es venen per un euro o, moltes vegades, possibiliten la descàrrega gratis. «Al principi l'utilitzava per als materials de la *uni*, ara, per llegir-ho tot», manifesta la noia. Llegeix un llibre de **Diego Fonseca**, publicat per eCicero, una editorial de llibres electrònics.

El transport públic propicia la lectura dels llibres digitals. «És més pràctic»

Al metro, l'*e-book* és un *gadget* transgeneracional. Una pantalla més per als joves i un instrument que no espanta aquella generació de jubilats que ja eren grans quan l'ordinador i internet es van convertir en el pa de cada dia. Es van adaptar com van poder al món digital, amb aquella practicitat del que ja ha viscut tants canvis que, un altre, no li sembla tan greu.

L'any 2012, una quarta part dels llibres que es van editar a Espanya

van ser en suport electrònic. **L'Esperança**, 66 anys i amb un llibre digital a la bossa des del Nadal passat, explicava que l'*e-book* és principalment «pràctic». Ho resumia amb una frase: «Amb tot el que les dones portem a la bossa, un llibre com el de *L'església del mar* pesa massa per anar-lo carregant al metro o al bus». Li vaig preguntar quan es va incorporar al món digital i va dir que el 1983 va començar a treballar amb un programa de comptabilitat i que ara pertany a un grup de gent que s'envia receptes, missatges i informacions diverses a través del correu electrònic.

L'*e-book* és per al metro, per a l'espai públic. A casa, deia, segueix amb el paper. Això sí, si el llibre és bo, no importa el suport o el dispositiu de lectura. «Els primers dies em semblava fred, anava a girar la pàgina més que a buscar el botó, però és qüestió de pràctica. El que faig és que en demano un fragment i si m'agrada, el compro. Des de Nadal ja he llegit tres llibres a l'*e-book*. L'únic que em fa falta són més novetats en català. Jo sóc d'aquella generació que va anar a l'escola amb el *Cara al sol*, així que ara llegeixo tot el que puc en català».

Dissabte vaig tornar al metro. A Diagonal, el terra estava enganxós. A les 21.00 hores, a Gràcia, es lliurava una mena de guerra de caramels per Sant **Medir** i el sucre havia arribat al subsòl. Ningú llegia. Dissabte, no es llegeix en el transport públic. ≡

cgaya@elperiodico.com